

РЕШЕНИЕ

№ 2214

гр. София, 19.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в
публично заседание на 19.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **7140** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 68, ал.1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалбата на К. И. С. и Д. Г. К. чрез пълномощник адв. С. срещу решение № 157/02.05.2025г. на Комисията за защита от дискриминация, постановено по преписка № 18/2022 г. от Петчленен разширен състав. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради съществено нарушение на процесуалните правила, противоречие с материално правните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Посочва се, че оспореното решение страда от съществени процесуални нарушения, сходни на констатираните вече от Административен съд София-град с решение № 6834/09.11.2023 г., постановено по адм. дело № 8145/2023 г. при предходно произнасяне на Комисията. В решението отново не еднозначно не се посочва дали Комисията приема, че е налице „тормоз“ по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр или „пряка дискриминация“ по чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр., или и двете. Това смесване на различните състави, според изложено в жалбата, продължава да съществува, въпреки изричното указание на съда, че тормозът и пряката/непряката дискриминация са отделни форми с различни елементи. Като съществено нарушение на процесуалните правила се изтъква и нарушаване на правото на участие на засегнатите лица, тъй като в производството не са конституирани или най-малко изслушани представители на засегнатата общност. Непралиното прилагане на материално правните разпоредби, според оспорващите, се изразява в липсата на елементите на пряка или непряка дискриминация, доколкото в случая не е налице никакво „третиране“ (в смисъл на действие или бездействие спрямо конкретно лице) от страна на оспорващите спрямо човек или група хора с нисък ръст. Спорното им поведение се изразява единствено в публично изказване

(видеоклип със скеч), който има подигравателен характер спрямо хора с определена особеност. Това изказване само по себе си не попада в класическото определение за „третиране“ на дадено лице по зле от друго при сходни условия - няма налице сравними субекти, към които оспорващите да са се отнесли различно. Излагат се съображения и за неправилно прилагане на признака „човешки геном“. Не на последно място се изтъква и противоречие с основни принципи на правото и защита на свободата на изразяване, доколкото сатирата и пародията се признати от Европейския съд по правата на човека като форми на художествено и обществено изразяване, които допускат определено ниво на преувеличение и дори провокация. В тази връзка се подчертава, че въпросните видеоклипове, макар и обидни, не призовават към омраза, нито представляват пропаганда за дискриминация, а по-скоро попадат в жанра на гротескния хумор (макар и неподходящ). В тази насока се изтъква, че в редица случаи ЕСПЧ е приемал, че държавните органи трябва да проявяват по-висока степен на търпимост към изразните средства на сатирата, дори те да шокират или обиждат, тъй като това е цената на свободния обществен дебат в едно плуралистично общество (*Handyside v. UK* 1976, *Vereinigung Bildender K. v. A.* 2007). Противно на това, в оспореното решение не се обсъжда нито свободата на изразяване и не се балансира между нея и целта за защита на малцинствената група. Претендира се отмяна на оспореното решение и присъждане на разноски.

Ответникът - Комисията за защита от дискриминация, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Изтъква, че при издаване на оспореното решение не са допуснати нарушения на процесуалните правила и същото е постановено в съответствие с материалния закон. Моли за отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна О. Д. К. в депозирано по делото писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Изтъква, че хуморът, който стига до подигравателно отношение към хората с увреждане, е „тормоз“ по см. на § 1 от ДР на ЗЗДискр. Посочва и, че в случая не само липсва съгласие на хората с увреждане за подобно отношение, ами напротив, усилията им да участват в състезания и да заслужат награди за спортни постижения, въпреки трудностите, са публично обругани и принизени. Намира, че макар не осъществяването на тормоз да е целта или замисълът на процесния видеоклип, осмиването на конкретни лица с физически увреждания отива отвъд допустимите граници на свободата на словото и на артистично изразяване в едно демократично общество и далеч надхвърля допустимия забавен хумор.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство по преписка № 18/2022 г. е образувано въз основа на доклад за самосезиране вх. № 12-11-139/19.01.2022 г., изготвен от О. К. - член на КЗДискр, във връзка с разпространен видеоклип, публикуван на 12.01.2022 г. на електронната страница на в. „Телеграф“, озаглавен: „К. и Ф. с поредна гавра с малките хора (видео)“, последователно разпространен и в други електронни медии с различни заглавия.

Преписката е образувана с разпореждане № 48/24.01.2022 г. на Председателя на КЗДискр. и с оглед изложените твърдения за дискриминация, извършена под формата на „тормоз“ по смисъла на § 1, т. 1 от Др на ЗЗДискр, по признаци „увреждане и „човешки геном“ по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., преписката е разпределена на Петчленен разширен заседателен състав. В доклада е посочено, че по повод разпространен видеоклип, на електронната страница на вестник „Телеграф“, на 12.01.2022 г., е публикуван журналистически материал, озаглавен „К. и Ф. с поредна гавра с малките хора (видео)“, като в материала е налице и линк към клипа. Тази

информация последователно е разпространена на 14.01.2022 г. от електронното издание на вестник „Монитор“, в pik.bg, fakti.bg и в други електронни издания. В сезирацията доклад е посочено, че към всички статии е налице препратка към видеоклип, с който се поставят малките хора в обидна, унизителна, принижавща и накърняваща достойнството им среда, като по този начин малките хора са третирани по-неблагоприятно по признаци „увреждане“ и „геном“ от други в сравнимо сходно положение. Посочено е, че клипът първоначално е публикуван в платформата „Tik Tok“ на личните профили на С. и К. от тях самите. В доклада за самосезиране се изтъква, че в разпространения видеоклип се съдържат кадри, от които е видно, че К. С. и Д. К. се намират в магазин, по рафтовете на който са изложени множество бутилки. Създава се впечатление, че К. С. и Д. К. се намират в магазин за алкохол. Следват кадри, в които С. и К. получават от малък човек бутилка с течност, която бутилка, в ръцете на малкия човек изглежда голяма, докато в техните ръце представлява миниатюрна/бутафорна бутилчица, която едва ли може да задоволи апетита им за консумация на течното съдържание, най-вероятно алкохолно. Видимо ядосани от предлагащата им се малка бутилка, изразяват грубо и арогантно недоволството си към малкия човек, демонстрирайки надмощието, пренебрежението си и превъзходство в силата си, опитвайки се да внушат колко малки и незначителни са тези хора. Клипът продължава с кадри от спортно състезание на малки хора, които хвърлят копие. Гледайки състезанието и стоейки пред телевизора, върху С. и К. се изсипват клечки за зъби, като продължение на хвърлените от малките хора копия. Особеното чувство за хумор, унизително за малките хора, продължава, като С. и К. започват да гледат телевизора с бинокъл /имитиран от тях/, за да видят малките хора, от които идват копията/кличките за зъби. След много кратка /секундна/ пауза клипът продължава, като на кадрите се наблюдава малък човек, който се засилва по изградена дървена рампа и завъртайки се скача във вода, но вместо във водата, малкият човек пада в държан от С. голям найлонов плик, тип чувал, наподобяващ найлонова торба за битови отпадъци, след което С. подхвърля найлоновата торба на К., който с ритник отправя торбата извън кадър.

На основание чл. 56, ал. 1, т. 1 от ЗЗДискр., с писма изх. № 44-00-1137/22.03.2022 г. и изх. № 44-00-1150/22.03.2022 г. е предоставена възможност на К. И. С. и Д. Г. К. за изразяване на становище по инициативния документ и представяне на доказателства.

Изготвен е доклад-заключение, в което са обективирани фактическите установявания и е направено предложение за насрочване на открито заседание.

Преписката е разгледана на заседание, проведено на 01.03.2023 г. и е обявена за решаване на заседание, проведено на 03.05.2023 г.

Въз основа на така проведеното административно производство е издадено решение № 249/30.06.2023 г., с което е установено, че с действията си ответните страни Д. Г. К. и К. И. С. са извършили по неблагоприятно третиране по признаците „увреждане“ и „човешки геном“ по смисъла на чл. 4, ал. 1 във връзка с чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр по отношение на лицата, идентифицирани чрез определена физическа характеристика, в случая с нисък ръст (малките хора) с нарушена функция на хипофизната жлеза (хипофизен нанизъм) и на основание чл. 47, т. 4 от ЗЗДискр. им е дадено задължително предписание занаяпред да не допускат установеното нарушение, като се въздържат от изказвания, послания в каквато и да е форма на изразяване, които има за цел или резултат накърняване достойнството на други лица и създаването на враждебна и обидна среда. Решението е подписано с особено мнение от председателя на състава.

С решение № 6834/09.11.2023 г., постановено по адм. дело № 8145/2023 г. по описа на Административен съд София-град е отменено решение № 249/30.06.2023 г. на КЗДискр., Петчленен разширен заседателен състав, постановено по преписка № 17/2022 г. и преписката е

върната на КЗДискр. за ново произнасяне съгласно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона дадени в мотивите на решението. Отмяната е мотивирана с допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в нарушено право на защита на лицата, срещу които е образувана административната преписка. Дадени са указания при новото разглеждане на преписката Комисията да конкретизира ясно предмета на преписката, ако се прецени, че предмет е наличието на осъществен „тормоз“ съгласно § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. следва да се даде възможност на предполагаемите лица, жертви на „тормоз“ да изразят становище. Ако се прецени, че предмет на административната преписка е нарушение на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр. следва да се даде възможност на К. И. С. и Д. Г. К. да изразят становище и да представят доказателства, като в решението изрично се посочат и сравнители.

Решението е оставено в сила с решение № 8001/27.06.2024 г., постановено по адм. дело № 924/2024 г. по описа на Върховния административен съд.

С разпореждане № 373/18.07.2024 г. на председателя на КЗДискр. е възобновено производството по преписка № 18/2022 г.

С писмо изх. № 14-30-151/09.09.2024 г. от Национална организация „Малки Български хора“ е изискано становище по преписката и представяне на доказателства.

На основание чл. 56, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗЗДискр., с писма изх. № 44-00-2867/09.09.2024 г. и изх. № 44-00-2864/09.09.2024 г. е предоставена възможност на К. И. С. и Д. Г. К. за изразяване на становище по инициативния документ и представяне на доказателства.

На 19.09.2024 г. от пълномощникът на страните е депозирано писмено становище с искане за прекратяване на преписката.

На 26.09.2024 г. по преписката е депозирано писмено становище от президента на Национална организация „Малки Български хора“ и ръководител на Центъра по въпросите на малките хора в България, в което се посочва, че са запознати с тези клипове, които включват различни сцени с малки хора от други държави, които са претърпели монтаж и в крайна сметка злепоставят общността на малките хора в България и дори създават предпоставки за сигурността им, накърняват достойнството им и биха създали лош имидж на страната ни и на Национална организация „Малки Български хора“. Изтъква се, че при направено проучване в затворена фейсбук група на организацията всички коментари са били гневни спрямо видеоклиповете. Прилагат се разпечатки от коментарите на членовете на Организацията във фейсбук групата.

Изготвен е доклад-заключение, в което са обективирани фактическите установявания и е направено предложение за насрочване на открито заседание.

Преписката е разгледана на заседание, проведено на 01.03.2023 г., като в хода на заседанието внеслия доклада за самосезиране изрично е посочил, че не предявява претенции за осъществен тормоз. По него изрично настояване докладът - заключение е приет с корекция, че не се предявява искане и не се представят доказателства за осъществен тормоз от страна на внеслия доклада за самосезиране. Преписката е обявена за решаване.

Въз основа на така проведеното административно производство е издадено оспореното в настоящото съдебно производство решение, с което е установено, че с действията си Д. Г. К. и К. И. С. са извършили по неблагоприятно третиране по признаците „увреждане“ и „човешки геном“ по смисъла на чл. 4, ал. 1 във връзка с чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр по отношение на неопределена, но определяема група лица, идентифицирани чрез определена физическа характеристика, в случая с нисък ръст (малките хора) с нарушена функция на хипофизната жлеза (хипофиден нанизъм), в сравнение с лицата, които не носят такава физическа характеристика и на основание чл. 47, т. 4 от ЗЗДискр. им е дадено задължително предписание занапред да не допускат установеното нарушение, като се въздържа от изказвания, послания в каквато и да е форма на изразяване, които

имат за цел или резултат накърняване достойнството на други лица и създаването на враждебна и обидна среда.

Решение е съобщено на оспорващите на 13.05.2025 г. Жалбата, по която е образувано настоящото производство е депозирана на 27.05.2025 г.

При така установените факти, настоящия съдебен състав, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежно легитимирани лица, адресати на оспореното решение, в срока по чл. 149 от АПК във връзка с чл. 68, ал. 1 от ЗЗДискр.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е постановено от компетентен орган. Разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от ЗЗДискр. постановява, че „решенията се вземат с обикновено мнозинство от членовете на заседателния състав и се подписват от него“, което изискване в настоящия казус е изпълнено, като не е налице особено мнение на член от състава. С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че не е налице предпоставката за отмяна на атакувания акт - липса на компетентност по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 от АПК.

Оспореното решение е издадено и в съответствие със законовите изисквания относно формата и съдържанието му, съгласно разпоредбите на чл. 65, т. 5 и чл. 66 от ЗЗДискр във връзка с чл. 59, ал. 2 АПК. Резултатът от производството пред КЗДискр. е писмено обективиран в решение № 157/02.05.2025 г. на КЗДискр., Петчленен разширен заседателен състав, в което са посочени наименованието на органа, който го е издал, фактическите и правните основания за издаването му, разпоредителна част, както и пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва.

Спазени са разпоредбите на чл. 51, чл. 52 и чл. 54 от ЗЗДискр, доколкото не са налице пречки за образуване на производството и не са изтекли три години от извършването на нарушението. По жалбата е проведена процедура по проучване /чл. 55 и следващите от ЗЗДискр.

На основание чл. 60, ал. 1 от ЗЗДискр докладчикът е изготвил доклад-заключение, с който е предоставил преписката на Председателя на състава и е предложил да бъде проведено открито заседание по нея. Преписката е разгледана в открити заседания, за които страните са били редовно и своевременно призовани. Събрани са множество писмени доказателства и са разпитани свидетели.

На страните е гарантирано правото да се запознаят със събраните по преписката материали на основание чл. 59, ал. 3 от ЗЗДискр, предоставена им е възможност да изложат своите възражения, като и да предоставят допустими, необходими и относими към спора доказателства. При проведеното проучване и при събиране на необходимите и относими доказателства органът е извършил пълно, обективно и всестранно изясняване на релевантните за случая факти в съответствие с разпоредбите на чл. 35 и чл. 36, ал. 1 от АПК. Изложеното обуславя извод за липсата на съществени процесуални нарушения при изясняване на обективната истина, съответно спазени са основните принципи на процеса, гарантиращи равенството на страните в производството, тяхното активно участие, вкл. и при събирането на доказателства /чл. 8, чл. 34 и следващите от АПК/.

Противно на твърденията в жалбата за допуснато нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в нарушаване на правото на участие на засегнатите лица, с нарочно писмо изх. № 14-30-151/09.09.2024 г. е предоставена възможност на от Национална организация „Малки Български хора“ да представи становище и

доказателства по преписката. Депозираното на 26.09.2024 г. писмено становище от президента на Национална организация „Малки Български хора“ и ръководител на Центъра по въпросите на малките хора в България е разгледано и обсъдено в хода на производството.

Неоснователни са и доводите, че е налице липса на яснота относно квалификацията на нарушението. На проведеното на 05.02.2025 г. открито заседание на КЗДискр., на което са присъствали пълномощниците на оспорващите, правната квалификация е била предмет на дискусия, като с оглед изявлението на изготвилия доклада за самосезиране нарочно изявление, председателят на състава е предоставил възможност да страните да изразят становище по твърденията за осъществена пряка дискриминация по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. на основаната на признаците „увреждане“ и „човешки геном“, като в тази насока е налице произнасяне на Комисията в диспозитива на оспореното решение.

Несподелими са и доводите, изрожени в жалбата, че на оспорващите не е предоставен възможност да се защитят срещу новата правна квалификация. Тази квалификация по същността си не е нова същата. Такава правна квалификация се съдържа още в сезиращия Комисията документ. Тя е предмет на производството, както при първоначалното, така и при последващото произнасяне по преписката, като на заинтересованите лица е предоставена възможност да изразят писмено становище и да представят доказателства, както и да участват в откритите заседания лично или чрез упълномощени от тях адвокати.

Съгласно чл. 4, ал.1 от ЗЗДискр. всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. Съгласно ал. 2 на цитирания член, пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. По аргумент от разпоредбата на § 1, т.7 от ДР на ЗЗДискр., неблагоприятно третиране е всеки акт, действие или бездействие, което пряко или непряко засяга права или законни интереси. А според § 1, т. 8 от ДР на ЗЗДискр. на основата на признаците по чл. 4, ал. 1 означава на основата на действителното, настояще или минало, или предполагаемо наличие на един или повече от тези признаци у дискриминираното лице или у лице, с което то е свързано, или се предполага, че е свързано, когато тази връзка е причина за дискриминацията .

За да е налице проява на дискриминация по смисъла на ЗЗДискр., е необходимо да са осъществени всички елементи от фактическия състав на приложимата специална правна норма, както от обективна, така и от субективна страна. За да е налице

"пряка дискриминация на едно лице на основата на увреждане", е необходимо лицето/група от хора, което е третирано по-неблагоприятно да притежава признака "увреждане", а другото лице/друга група хора, с което е поставено в сравними сходни обстоятелства и е третирано по-благоприятно, да не притежава този признак "увреждане".

Съгласно §1 от ДР на Закона за хората с увреждания, "Хора с увреждания" са лица с физическа, психическа, интелектуална и сетивна недостатъчност, която при взаимодействие с обкръжаващата ги среда би могла да възпрепятства тяхното пълноценно и ефективно участие в обществения живот, а съобразно т. 2 "Хора с трайни увреждания" са лица с трайна физическа, психическа, интелектуална и сетивна недостатъчност, която при взаимодействие с обкръжаващата ги среда би могла да възпрепятства тяхното пълноценно и ефективно участие в обществения живот, и на които медицинската експертиза е установила вид и степен на увреждане или степен на трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто.

В тази насока правилни са изводите на Комисията, че в случая съдържанието на признака "увреждане" е налице, предвид физическите специфики на хората с нисък ръст - с нарушена функция на хипофизната жлеза (хипофизен нанизъм). Налице е и признака „човешки геном“, доколкото под това понятие в науката се разбира геномът на вида *H. sapiens* съхранен в 23 хромозомни двойки, а самото заболяване „хипофизен нанизъм“ е генетично заболяване.

Дефиницията на неблагоприятното третиране по § 1, т. 7 от ДР на ЗЗДискр. изискват акт, действие или бездействие, който пряко или непряко засяга права или законни интереси на лицето.

По делото е установено, че процесният видеоклип е публикуван в личните профили на оспорващите в платформата „Tik Tok“ и впоследствие разпространен в други медии, което по същността си е деяние, посредством което бива третирана по-неблагоприятно група хора (хората страдащи от хипофизен нанизъм) спрямо всички останали, на които не са присъщи външните белези, характеризиращи това заболяване. В тази връзка неоснователни са доводите а оспорващите, че в случая Комисията е санкционирала „обидно изказване“, но го е формулирала като „по-неблагоприятно третиране“.

Както е посочил и административният орган в оспореното решение, според чл. 14 от ЕКПЧ упражняването на правата и свободите, заложи в Конвенцията трябва да бъде осигурено без всякаква дискриминация, основана на пол, раса, цвят на кожата, език, религия, политически и други убеждения, национален или социален произход, принадлежност към национално малцинство, имущество, рождение или друг признак, т.е. правото по чл. 10 от ЕКПЧ не е абсолютно. Недопустимо е упражняването на това да бъде в противоречие с чл. 14 от ЕКПЧ и с правата и интересите на група от хора с присъщ признак „увреждане“, пък било то и под формата на видеоклип със „сатирично-пародийен характер“.

За да е осъществен състав на нарушение на антидискриминационното законодателство, е необходимо да е установено различно третиране на лицето, извършено съзнателно, при наличие на пряка причинно-следствена връзка между неблагоприятното отношение и причината за него, изразяваща се в признак по цитирания чл. 4 от закона. Неправомерният диференциран подход към дадено лице или определен кръг лица трябва да е обвързан от признак по чл. 4 от ЗЗДискр. В този смисъл не е достатъчно да се установи неблагоприятно третиране на определено лице или лица, а е необходимо да се докаже още, че това неблагоприятно третиране е извършено по някой от признаците, очертани в чл. 4 от ЗЗДискр., като следва да е налице и пряка причинно-следствена връзка между неблагоприятното отношение, в случая неблагоприятно третиране, и причината за него, която при всички случаи следва да се изразява в признак по цитирания чл. 4 от закона. За да се обоснове извод за наличие на дискриминация по някой от признаците по чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр., следва да се направи сравнение между начина, по който лицето, което твърди, че спрямо него е осъществена дискриминация се третира, било е третирано или би било третирано, и начина на третиране на други лица, които са в същото или сходно положение, т. е. по отношение на които са налице сравними сходни обстоятелства. Именно обусловеността от защитения признак, а не самото деяние, без оглед на характеристиката, която е негово основание, го прави дискриминация, закононарушение по Закона за защита от дискриминация.

В оспореното решение като сравнителна група хора са посочени всички лица, на които не са присъщи външните белези на заболяването „хопофизен нанизъм“, а именно „малък ръст“, който именно е предмет на осмиване и подигравки в процесния видеоклип.

В обобщение на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че осъщественото от оспорващите деяние, изразяващо се в публикуване в личните им профили в платформата „Tik Tok“ на видеоклип с установеното в хода на производството съдържание установява наличието на признаците на дискриминация по смисъла на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр., основана на признаците „увреждане“ и „човешки геном“.

Разпоредбата на чл. 47, т. 4 от ЗЗДискр. установява като правомощие на КЗДискр. да дава задължителни предписания по спазването на закона. Волеизявлението на органа има властнически характер, тъй като е с обвързващо действие по отношение на оспорващия, поради което за разлика от препоръките по т. 6 от същия член подлежи на съдебно обжалване. Доколкото няма спор по фактите и предвид изложеното за осъществен състав на пряка дискриминация по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., настоящият съдебен състав намира, че дадените задължителни предписанията спрямо установените факти съответстват на материалния закон и са насочени към постигане на целта му.

Не на последно място, оспореният акт е постановен и в съответствие с целта на

закона. Съгласно чл. 2 от ЗЗДискр. целта на закона е да осигури на всяко лице правото на равенство пред закона, равенство в третирането и във възможностите за участие в обществения живот и ефективна защита срещу дискриминацията. Оспореното решение е издадено при спазване на основните принципи, установени посредством целта на закона в чл. 2 от ЗЗДискр.

В обобщение на изложеното, настоящият съдебен състав намира оспореното решение на КЗДискр. за законосъобразно, като издадено от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, в предвидената от закона форма и постановено при спазване на процесуалните правила и релевантните материалноправни норми и при липса на основания за отмяната му. Това налага отхвърляне на жалбата.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, правото на разноски за производството е възникнало за ответника, на който следва да се присъдят разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер, определен по правилата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. И. С. и Д. Г. К. чрез пълномощник адв. С. против решение № 157/02.05.2025г. на Комисията за защита от дискриминация, постановено по преписка № 18/2022 г. от Петчленен разширен състав.

ОСЪЖДА К. И. С. и Д. Г. К. да заплатят на Комисията за защита от дискриминация разноски по делото в размер на 200 лева (102.26 евро).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: